

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

לפני כבוד השופט יאיר דלוגין

התובעים:

1. עו"ד יהודית לוי
2. עו"ד אלי מור

נגד

הנתבע:

אפרים יעיש

פסק דין

לפני תביעה בגין פרסום לשון הרע.

רקע

1. התובעים, עורכי דין, הגישו תביעת לשון הרע כנגד הנתבע וכן כנגד נתבעת נוספת, שהייתה לקוחה שלהם (להלן: "הנתבעת"). התביעה כנגד הנתבעת הסתיימה בפשרה ובהתאם לה נדחתה התביעה כנגד הנתבעת ללא צו להוצאות.
2. הנתבעת הייתה לקוחה של התובעים, אשר ייצגו אותה בבית המשפט לענייני משפחה, בבית הדין הרבני וכן בעסקת מכר למכירת זכויותה בנכס מקרקעין ורכישת זכויות בעלה לשעבר בנכס משותף להם. הנתבע היה בזמנים הרלוונטיים ידידה של הנתבעת, אשר הכיר אותה בעקבות ביצוע תיקונים כאלה ואחרים בביתה. כך נרקמו יחסי ידידות בין השניים.
3. התובעים עותרים לחייב את הנתבע בפיצוי בסך של 200,000 ₪ בגין נזקיהם, עקב פרסומי לשון הרע שפרסם הנתבע על התובעים ולחילופין עותרים הם לקבלת פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק בגין כך. התביעה כנגד הנתבעת הייתה בשל הטענה שלפיה הנתבע פעל בשליחותה כביכול וכן בשל לייק שעשתה הנתבעת לאחד מפרסומיו.
4. התביעה כנגד הנתבע, הנה בגין שלש פרסומים, האחד, שפרסם הנתבע בדף הפייסבוק של התובעת ביום 25.12.14 כשכתב: "לכל לקוחותיכם תספרו על מעלליכם כצמד נוכלים עם תעודה של עורכי דין. תסבירו יפה את השיטה לשרת את עצמכם על גבם של אזרחים שאתם אמורים לייצג את עמדותיהם... תספרו מה עושים כשיש לכם חשבון נאמנות עם לקוחות שנתנו בכם אמון מלא בחשבון הנאמנות. איך עורכת הדין נכנסה לחשבון שלפה כמעט רבע מיליון שקלים ולא מוכנה להנפיק קבלה על הכסף שנכנס לכיסה. יותר מזה היא מכחישה שלקחה כסף ודורשת מהלקוחה כסף על "ההצגה" שביצוגה בבית המשפט... אל תדאגו מעלליכם יתפרסמו בכל הארץ,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

גם אם צריך יעמידו שלט לא רחוק מהמשרד שלכם. שידעו מי אתם... נוכלים תחת מהטריה של החוק...".

5. לטענת התובעים, ביום שבת 4.7.15, התקשר הנתבע אל התובע והטריד אותו. בשל כך הגישו התובעים ביום 13.7.15 תלונה במשטרה נגד הנתבע על איומים.

6. הפרסום השני נעשה ביום 11.7.15, על הקיר העסקי של התובעת בפייסבוק כמפורט להלן: **"מהיום הראשון שהסעתי את הנתבעת** (במקור נרשם שמה הפרטי של הנתבעת – י.ד.) **אליך למשרד אמרתי לה שאת לא תייצגי אותה נאמנה...אשכרה ידעתי מה את והמתווך שהגיש לך את הנתבעת** (במקור נרשם שמה הפרטי של הנתבעת – י.ד.) **על מגש של כסף עומדים לעשות לה והוכחתי לה צעד צעד... וואלה צדקתי"**.

7. הפרסום השלישי נעשה ביום 13.7.15 בפייסבוק, עת פנה הנתבע אל לקוחה של התובעים וכתב: **"את כנראה לא יודעת על מעלליה של יהודית, היא לקחה כספים מחשבון נאמנות –כרבע מיליון; לא מוכנה להודות שלא נתנה קבלה על הסכום הזה..."**.

8. התובעים טוענים כי מדובר בפרסומי לשון הרע בוטים וחמורים וכי יש לחייב את הנתבע לשלם להם פיצויים על נזקיהם. לצרכי אגרה העמידו את תביעתם על 200,000 ₪.

9. הנתבע בכתב הגנתו טוען כי נחשף למשפט שניהלה הנתבעת עם בעלה, עת התיידד עמה כשביצע תיקונים בביתה, כי החל ללוות אותה למקומות שונים, כי מתוך דאגה כנה לה, יצא להגנתה כשהיא מציינת בפניו כי היא רעבה ללחם ומטופלת במרכז לבריאות הנפש וכי כאשר ראה כי התובעת עושה הכל כדי להכשילה, המליץ לנתבעת לקבל ייצוג אחר. הנתבע מודה כי פרסם את הפרסומים ומוסיף וטוען כי יש אמת בדבריו.

דיון

10. אין ספק כי הפרסומים שפרסם הנתבע על התובעים הנם בגדר לשון הרע, ואף לשון הרע חמורה. הפרסומים מציגים כעובדה, כי התובעת נטלה רבע מיליון ₪ מכספיה של הנתבעת, שהופקדו בחשבון נאמנות בשליטת התובעת, ללא הנפקת קבלה. כן מרמז הנתבע ברמז עבה במסגרת כל הפרסומים כי הכספים הוצאו מהחשבון לכיסה של התובעת ללא רשות ולכל הפחות הועברו מהחשבון ללא אישור הלקוחה. כן מכנה הנתבע את התובעים בהקשר זה ובכלל כ"צמד נוכלים" ומטיח בתובעת כי לא ייצגה את הלקוחה בנאמנות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

11. האם עומדת לנתבע הגנה בעניין פרסומים אלה? טענת ההגנה שנטענה על ידי הנתבע הנה טענת אמת בפרסום.

12. לאחר שעיינתי בחומר הראיות ובטענות הצדדים, נחה דעתי כי לא עלה בידי הנתבע להוכיח אמת בפרסום. להפך, הוכח כי אין ממש בטענותיו כלפי התובעים.

13. הפרסומים מתמקדים בטענת הנתבע שהתובעת פעלה שלא כדין בכספיה של הנתבעת שהופקדו בידיה הנאמנות, בסך של כרבע מיליון ₪. בניגוד לטענת הנתבע, הפרסום לא רק מציג כעובדה שהתובעת לא המציאה קבלה על כספים שנטלה מחשבון הנאמנות, אלא כאמור, גם רומז ברמז עבה, כי הכספים נלקחו מלכתחילה ללא רשות ולכיסה של התובעת במקום שיועברו לנתבעת או ליעד הנכון ("...איך עורכת הדין נכנסה לחשבון שלפה כמעט רבע מיליון שקלים ולא מוכנה להנפיק קבלה על הכסף שנכנס לכיסה. יותר מזה היא מכחישה שלקחה כסף ודורשת מהלקוחה כסף על "ההצגה" שביצוגה בבית המשפט...").

14. עיון בתצהיר העדות הראשי המפורט של התובעת ובמסמכים שצירפה לתצהירה, מגלה מצב אחר בתכלית ולפיו אין אמת בפרסומי הנתבע ולרבות בטענתו שלפיה התובעת נטלה לכיסה את כל הסכום של רבע מיליון ₪ ולרבות לא בטענה כי לא הנפיקה קבלות. להלן הפרטים העולים מתצהיר התובעת:

-התובעת ייצגה את הנתבעת בהסכם מכר של דירתה ברמת-גן.

-הופקדו על ידי הקונה לחשבון הנאמנות שפתחה התובעת לצרכי הסכם המכר, סך של 300,000 ₪.

-מתוך הכספים הנ"ל, 90,000 ₪ הוצא בשיק בנקאי לצורך השתתפות הנתבעת בהתמחרות לרכישת חלקו של בעלה של הנתבעת בדירה המשותפת שלהם בגבעתיים, שלבסוף אכן רכשה ממנו.

-10,000 ₪ נמסרו לנתבעת במזומן ביום 6.5.15 במעמד הוצאת השיק הבנקאי הנ"ל.

-29,900 ₪ הועברו באותו מעמד לחשבון התובעת בגין שכ"ט עו"ד שהייתה חייבת הנתבעת לתובעת.

-47,672 ₪ הועברו מחשבון הנאמנות לתובעת בגין שכ"ט המגיע לה ככונסת נכסים לפי פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

-24,000 ₪ הועברו לחשבון של התובע על חשבון שכ"ט שהייתה חייבת הנתבעת למשרד של התובעים.

-50,000 ₪ הועברו לחברת ל.ר. שרת יזמות ושיווק בע"מ, לכיסוי חובה של הנתבעת למר משה רומי.

-47,500 ₪ הועברו לחשבון הבנק של הנתבעת.

15. התובעים צירפו לתצהיריהם את המסמכים הבאים, שמוכיחים את טענותיהם ביחס לכל אחת ואחת מההעברות הנזכרות לעיל ולרבות ביחס לקבלת הכספים לחשבון הנאמנות ובכלל זה מציגים ראיות להסכמת הנתבעת לכל הפעולות:

הסכם נאמנות שעליו חתמה הנתבעת ביום 3.5.15, שלפיו התובעת תחזיק בנאמנות כספים של הנתבעת בסכום של 1,300,000 ₪, המהווה את התמורה עבור מכירת דירתה ברמת-גן וכי מוצהר כי הנתבעת חייבת לתובעת נכון למועד חתימת ההסכם סכום כולל של 50,000 ₪.

שתי קבלות, האחת על 130,000 ₪ והשנייה על 170,000 ₪, המעידות על קבלת הסכום של 300,000 ₪ בנאמנות מגב' פרידמן להבית, עמה ערכה הנתבעת את הסכם המכר.

צילום שיק בנקאי ע"ס 90,000 ₪ לפקודת עו"ד יעקב בלס והתובעת, כנאמנים לעסקת המכר, במסגרתה רכשה הנתבעת מבעלה את מחצית הזכויות בדירה המשותפת שלהם בגבעתיים.

מכתב מיום 6.5.16 החתום על ידי הנתבעת, המאשר לתובעת למשוך את השיק הבנקאי בסך 90,000 ₪ וכן 10,000 ₪ במזומן עבור הנתבעת וכן 29,900 ₪ שכר טרחה לתובעת.

תדפיס בנק המעיד על משיכת מזומן בסך 10,000 ₪ עם חתימת הנתבעת עליו, המאשר כי קיבלה את הסכום המדובר.

מכתב מיום 4.6.15 חתום על ידי הנתבעת המופנה אל התובעים, שלפיו הנתבעת מורה לתובעים להעביר 47,672 ₪ לתובעת כשכר טרחת כונס נכסים, 24,000 ₪ לחשבון הבנק של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

התובע בגין חוב של הנתבעת למשה רומי, 50,000 ₪ לחשבון של חברת ל.ר. הנ"ל בגין חוב של הנתבעת למשה רומי וכן 47,500 ₪ לחשבון הבנק של הנתבעת עצמה.

תדפיסי חשבון המעידים על העברת ארבעת הסכומים הנ"ל לחשבונות של הגורמים הנזכרים לעיל.

קבלות וחשבוניות בגין קבלת הסכום הכולל של 300,000 ₪ לחשבון הנאמנות ומאידך חשבוניות שכר טרחה בגין קבלת סכומי שכר הטרחה בסך 47,672 ₪, 24,000 ₪ ו-29,900 ₪.

16. בקיצור, התובעים צירפו לתצהיריהם אסמכתאות מדויקות וחד משמעיות, לכל הכספים שקיבלו מחד ואשר העבירו מאידך, באופן שבו יש הסבר ואישור בכתב של הנתבעת להעברת 299,072 ₪ מתוך 300,000 ₪ שהתקבלו בנאמנות.

17. די בכך כדי להביא לדחיית טענות הנתבע ולקבלת התביעה. אוסיף ואומר כי לבד מכך שהתובעים צירפו את כל האסמכתאות הנדרשות, כדי להוכיח כי אין בסיס לפרסומי הנתבע, עדותם בעניין זה ובכלל, הייתה אמינה עליי.

18. לעומת זאת, לבד מכך שהנתבע טען טענות שלא הוכחו כאמור, נראה כי מדובר מבחינתו במסע נקמה אישי כנגד התובעים, כאשר לא ברור לחלוטין הסיבה לכך, מקום שהנתבעת עצמה לא טענה כלפי התובעים את הטענות שהוא מעלה.

19. בעניין זה יש להפנות לכתב ההגנה שהגישה הנתבעת בהליך דנא, בו היא מתנערת ומסתייגת מכל הפרסומים שפרסם הנתבע ואף מציינת כי התנצלה מיד בפני התובעים על כך. עוד הכחישה הנתבעת כי הנתבע היה שליח שלה אל מול התובעים, טענה כי מעולם לא הורתה לו להכפיש את התובעים בשמה או בכלל ולא ידעה כלל על הפרסומים שלו כלפיהם.

20. לצד הטענות הנ"ל, טענה הנתבעת כי פנתה לקבלת ייצוג אחר עקב מחדלי התובעים בייצוג וכי לא נותרה חייבת להם כספים. בהקשר זה יוער כי תביעת שכר הטרחה שהגישו התובעים כנגד הנתבעת בתיק אחר, הסתיימה בהסדר שלפיו תשלם הנתבעת לתובעים 18,000 ₪ וכי התביעה כנגד הנתבעת בתיק דנא תידחה ללא צו להוצאות.

21. אם הנתבעת הייתה מחזיקה באותן הטענות שהחזיק הנתבע כלפי התובעים, היינו, כי הם בגדר נוכלים אשר נטלו מחשבון הנאמנות כספים השייכים לה או לא הנפיקו חשבוניות בגין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

סכומים כלשהם שנטלו, נדמה כי לא הייתה הנתבעת, אשר הייתה מיוצגת הן בהליך דנא והן בתביעת שכר הטרחה, מסכימה לשלם לתובעים סכומים נוספים. כך או אחרת, היא עצמה טענה בכתב ההגנה בתיק דנא כי היא לא שותפה לפרסומים ואף מסתייגת מהם.

22. הנתבע בסיכומיו, שייצג את עצמו במהלך כל ההליך, מעלה טענות מטענות שונות שלחלקן אין לי צורך להתייחס כלל.

23. התזה של הנתבע בתצהיר העדות שלו ובסיכומיו, הנה כי התובעים עשו יד אחת עם משה רומי, מי שהלווה כספים לנתבעת ושלפי טענת הנתבע מימן את ייצוג הנתבעת על ידי התובעים, כדי לרמות את הנתבעת.

24. לטענתו, הנ"ל פעלו צוותא חדא, כדי לרמות את הנתבעת ולהחתים אותה על מסמכים מבלי שהיא מיוצגת ומבלי שהיא מבינה על מה היא חותמת וזאת בשורה של נושאים שפורטו בתצהיר העדות שלו.

25. נתחיל מכך שכל הטענות הנ"ל, הנם בגדר הרחבת חזית מוחלטת, שכן לא בא זכרם בכתב ההגנה של הנתבע, שם אך טען כי התובעת נטלה את הכספים מחשבון הנאמנות ללא המצאת קבלות.

26. אין זכר בכתב ההגנה לכל הטענות העובדתיות שהועלו בתצהיר ובסיכומים, לגבי הפרשיות והפעולות של התובעים ומשה רומי יחד כלפי הנתבעת וכאמור, הנתבעת עצמה לא טענה טענות אלה בכתב הגנתה וגם לא בתצהיר העדות מטעמה.

27. הרבה למעלה מן הדרוש, אציין כי גם לגופו של עניין, דין הטענות להידחות. לכל הטענות העובדתיות בתצהיר הנתבע, לגבי התנהלות התובעים עם משה רומי, כדי כביכול לרמות את הנתבעת, לא הובאו ראיות בעלות משקל ממשי. הצהרות הנתבע לא די בהן לעניין זה.

28. הנתבע, באיחור רב, ביקש לראשונה בקדם המשפט האחרון מיום 7.6.17, חמישה חודשים לאחר שהגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו, לזמן עדים. בהחלטה שניתנה על ידי לאחר הדיון הנ"ל באותו היום, דחיתי את הבקשה לזימון עדים, מקום שלא הוגשה בקשה לזימוןם במועד, היינו יחד עם תצהיר העדות של התובע ולא בדרך המתבקשת לנוכח תקנה 168(ב) לתקסד"א.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

29. הנתבע הגיש ביום 19.6.17 בקשה לעיון חוזר בהחלטתי, בו הוא פירט באריכות בקשתו, שכללה גם זימון של שורה של עדים, כמו גם צירוף מסמכים שלא גולו קודם לכן ולא צורפו לתצהירו. הבקשה נדחתה מהנימוקים שניתנו בהחלטתי מיום 19.6.17.

30. הנתבע ממשיך גם עתה לסטות מהתקנות, כאשר הוא מצרף לסיכומיו ראיות חדשות, בדמות שיחה מוקלטת עם משה רומי. מובן שאין להתייחס לראיות אלה, שכן בעל דין לא יכול להביא ראיות במסגרת סיכומיו שלא לדבר על כך שכל הטענות לגבי הקנוניה בין התובעים למשה רומי הנן בגדר הרחבת חזית כאמור.

31. ושוב הרבה למעלה מן הדרוש, אציין כי עיון בחלק שבחר הנתבע לצטט בסיכומיו מתוך השיחה המוקלטת, שתקליטור שלה צורף לסיכומיו, לא מעלה פגם כלשהו בהתנהלות רומי או התובעים.

32. לפי הציטוט של השיחה שהביא הנתבע בסיכומיו (ולא טרחתי לבדוק אם הציטוט מדויק, שכן לא הקשבתי לתקליטור, משזה הנו ראייה שצורפה שלא כדין כאמור ואינה קבילה), רומי מציין כי קיבל 104,000 ₪ מתוך ה-300,000 ₪ ומזכיר שלושה סכומים בהקשר זה, שניים שהוכח בתצהיר התובעים כי עברו אליו, 50,000 ₪ וכן 24,000 ₪, כעולה מחתימת הנתבעת על האישור בכתב להעברת 74,000 ₪ לרומי, ראה נספח יג' לתצהיר התובעים.

33. לגבי היתרה, בסך 30,000 ₪, או שסכום זה שולם לרומי שלא מתוך אותם 300,000 ₪ או שהוא קיבל אותו דרך התובעת, אשר שולם לה 29,900 ₪ כשכר טרחה לפי האישור של הנתבעת נספח יב' והקבלה 2036.

34. אין מחלוקת כי רומי הלווה כספים לנתבעת ולפי טענת הנתבע עצמו ייצוג הנתבעת על ידי התובעים נוצר בתיווך רומי, אשר לפי הטענה מימן שכר הטרחה של הנתבעת כלפי התובעים ולאחר שחלק מההמחאות חזרו, פנו התובעים בדרישת שכר טרחה לנתבעת.

35. לפיכך, אין לראות בהכרח כפגם אם התובעים גבו מהנתבעת שכר טרחה שבסופו של דבר חלקו הועבר על ידם לרומי, בשל הסכמות שבינו ולבינם, אשר אינן מעניינה של הנתבעת.

36. כאמור, עובדה היא שבתביעת שכר הטרחה שהגישו התובעים כנגד הנתבעת, יצאה ידם על העליונה והנתבעת התחייבה לשלם 18,000 ₪ נוספים, מעבר לשכר הטרחה ששילמה מתוך אותם 300,000 ₪ שהופקדו בנאמנות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

37. אם התובעים רימו את הנתבעת לבד או יחד עם רומי והוצאו כספים שלא כדין מחשבון הנאמנות על ידי התובעים, פשיטא כי הנתבעת לא הייתה מסכימה לשלם שכר טרחה נוסף, אלא עומדת על השבת כספים מאת התובעים וכאמור הנתבעת הייתה מיוצגת.

38. ושוב כל הנ"ל הנו הרבה מעבר לנדרש שכן בכתב ההגנה של הנתבע אין זכר לטענות אלה.

39. טענות הנתבע בדבר היות הקבלות שצורפו משנת 2014, בעוד חשבון הנאמנות נפתח ב-2015 וכי ישנם תיקונים בטיפקס על הקבלות וכי אין התאמה בין הסכומים למקור, דינם להידחות וממילא אין בידיהן לסייע לנתבע.

40. נתחיל מכך שכל הקבלות שצורפו ושרלוונטיות לסכומים שיצאו מחשבון הנאמנות, הן משנת 2015 ולא משנת 2014, כעולה בבירור מהקבלות שצורפו כנספח א' תצהיר התובעים.

41. אמנם, שלש קבלות נוספות, על סכום של 6,883 ₪ כל אחת, שהוציא התובע לחברת איטליז קצבים בע"מ ואשר לפי תצהיר התובע הנם משנת 2015, תוך ציון התאריכים המדויקים של כל קבלה, קשה להבחין בתאריך שלהן, שכן הצילום של הקבלות לא באיכות טובה. עם זאת, כך או אחרת, קבלות אלה לא קשורות לסכומים שיצאו מחשבון הנאמנות ועל כן אין רלוונטיות לתביעה.

42. לגבי טענה אודות תיקונים בטיפקס, מעיון בצילומי הקבלות ניתן להבחין בתיקון אחד (לא בטיפקס), שנעשה בקבלה 2042, שהתאריך המתוקן שלה הן 3.6.15, כאשר רואים שהספרה 6 נרשמה על גבי ספרה אחרת שהייתה רשומה במקור. גם עניין זה לא מסייע אפוא לטיעוני הנתבע.

43. התוצאה הנה כי הנתבע כשל בהגנתו להראות כי פרסומיו היו אמת וכי התובעת הוציאה כספים מחשבון הנאמנות ללא הנפקת קבלות, כשל בלהראות כי התובעים לא ייצגו נאמנה את הנתבעת, לא הוכיח כי התובעים הם "צמד נוכלים" או כי הם הכחישו את דבר הוצאת הכספים מהחשבון.

44. הנתבע ניסה לגמד את פרסומיו לטענה כי אך נטען שלא יצאו ולא נמסרו קבלות, אולם כעולה מהפרסומים, הנתבע הטיח בתובעים האשמות נוספות וחמורות בהרבה מכך.

45. השיקולים לחומרה בקביעת גובה הפיצוי הנם: תוכן הפרסומים שהנו חמור. כאמור, התובעים מוצגים כצמד נוכלים והתובעת כמי שנטלה שלא כדין כספי לקוחה מחשבון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

נאמנות; הפלטפורמה שבו נעשה הפרסום, דף הפייסבוק של התובעת, שהנו עו"ד ואשר משמש אותה גם לצרכי עבודתה, כאשר לפלטפורמה זו ישנה היתכנות לחשיפה עצומה; אחד הפרסומים נעשה ישירות ללקוחה קיימת של התובעת; הנתבע לא רק שלא התנצל אלא עמד על כל טענותיו ואף חזר על כך שהתובעים הם צמד נוכלים במסגרת חקירתו (פר' 13.11.18 עמ' 98 ש' 24 ועמ' 128 ש' 6 – 7).

46. יצוין כי בעת פסיקת פיצויים בגין לשון הרע, בית המשפט נדרש לשקול את גובה הפיצוי, לא רק בהיבט של השבת המצב לקדמותו, אלא גם בהיבט עונשי הרתעתי וכך נאמר בעניין זה ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי-פורסם בנבו: "הערכת הפיצוי על פי דיני לשון הרע אינה מתמקדת בנזק שנגרם לנפגע בלבד, אלא היא רואה לנגד עיניה גם שיקולים ציבוריים כלליים שיש להגשימם במסגרת הסעדים המוענקים, ובהם הגנה על האיזונים הראויים ברמתו של השיח הציבורי, הרתעה וגמול על ביצוע עוולות לשון הרע, והתחשבות בשיקולים מחמירים ומקילים הקשורים הן בפוגע והן בנפגע (פרשת בן גביר, שם; ענין גדיש, שם)".

47. מנגד, השיקולים לקולא בקביעת גובה הפיצוי הנם: מאחר ושניים מתוך שלושת הפרסומים נעשו בדף הפייסבוק של התובעת, אשר בידיה למחוק פוסטים ממנו, הדעת נותנת כי התובעת מחקה פוסטים אלה ואף עשתה כן בסמוך לאחר שהועלו. התובעים לא הביאו ראיות ולא טענו, לעניין משך זמן חשיפה כזה או אחר של הפוסטים או למספר החברים בפייסבוק שנחשפו לפוסטים והנטל עליהם בעניין זה ומכאן שההנחה צריכה להיות כי הפוסטים נמחקו בסמוך לאחר שהועלו וכי גם לא הייתה להם חשיפה משמעותית עד שהוסרו. לפיכך, יש לקבוע זמן החשיפה היה ככל הנראה קצר ביותר. יצוין כי התביעה הוגשה ביום 23.7.15, כאשר פוסט אחד עלה ביום 11.7.15 והשני ב-13.7.15, אולם כאמור, המסקנה צריכה להיות כי הפוסטים נמחקו עוד באותו היום או לאחר ימים בודדים (ודאי אלה מיום 25.12.14 ו-11.7.15, שפורסמו על קיר הפייסבוק של התובעת שהיא שולטת בתכניו). לזמן החשיפה והיקף החשיפה יש משמעות לא מבוטלת בקביעת גובה הפיצוי.

48. בהתחשב בכל השיקולים הנזכרים לעיל, החלטתי להעמיד את גובה הפיצוי במקרה דנא, על 50,000 ₪, בגין שלושת הפרסומים יחד.

סוף דבר

49. אשר על כן, אני מחייב את הנתבע לשלם לתובעים 50,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47103-07-15 לוי-סבח ואח' נ' יעיש ואח'

50. בנוסף, ישלם הנתבע לתובעים 25% מאגרות המשפט, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום ששולמו האגרות לגזברות ועד התשלום בפועל לידי התובעים.

51. בנוסף ישלם הנתבע לתובעים שכר טרחת עו"ד בסך של 12,000 ש"ח.

52. כל הסכומים ישולמו תוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לנתבע.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשע"ט, 18 יוני 2019.

יאיר דלוגין, שופט

